

ser der gøres og patenteres inden for den enkelte industris interesseområde. Bortset herfra er det vel vanskeligt at vurdere, hvilken gene det er for industrien, at et større antal opfindelser patenteres her i landet. I denne forbindelse kan det nævnes, at det årlige antal af patenter i England ligger på ca. 35.000, i Vesttyskland på ca. 20.000, og i USA på ca. 53.000, og man har ikke indtrykket af, at industrierne i disse lande hemmes i deres udfoldelse af den stedfundne patentering. Endvidere bemærkes, at dansk industri jo i betydelig grad producerer til eksport og derfor må være opmærksom på patenteringen i de lande, hvortil man eksporterer, således at i hvert fald den eksporterende industri allerede i dag må have en betydelig byrde med undersøgelsen af de i udlandet udfærdigede patenter.

Til § 28.

Udkast til den i bestemmelsen omtalte overenskomst er udarbejdet af komiteerne og findes aftrykt i den endelige betænkning.

Af hensyn til Finlands ligestilling med de øvrige nordiske lande er komiteernes forslag ændret således, at en nordisk patentansøgning skal kunne omfatte enten Danmark, Finland, Norge og Sverige eller 3 af disse lande. Finland skal altså kunne medtages i en ansøgning, der kun angår 3 lande.

I henhold til stk. 2 skal de øvrige bestemmelser i kapitel III finde anvendelse, så længe overenskomsten om nordiske patentansøgninger er i kraft. Det må afhænge af nærmere overvejelser på det pågældende tidspunkt, i hvilken udstrækning disse bestemmelser skal ophæves, såfremt konventionen måtte ophøre at gælde mellem 2 eller flere lande.

Til § 29.

Bestemmelsen indeholder de grundlæggende regler for nordiske patentansøgninger. Under de nordiske departementsforhandlinger er det foreslået, at bestemmelsen suppleres med en indledende regel, hvorefter en her i landet indleveret ansøgning foruden Danmark skal angå patent i Finland, Norge og Sverige eller 2 af disse lande.

Til § 30.

Bestemmelsen i § 2, stk. 2, om, at indholdet i en tidligere her i landet indgivet patentansøgning anses som kendt, såfremt denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22, gøres i nærværende paragraf anvendelig i forholdet mellem ansøgninger, der er indleveret i forskellige nordiske lande. Der må således i visse tilfælde ved prøvelsen af en ansøgning tages hensyn

til en ældre ansøgning i et andet nordisk land, selv om denne ansøgning ikke var almindeligt tilgængelig, da den yngre ansøgning blev indleveret.

Er der f. eks. i Norge indleveret en nordisk ansøgning, må den norske patentmyndighed tage hensyn til såvel nordiske som nationale ansøgninger i de øvrige lande, som ansøgningen omfatter. Omfatter en ansøgning derimod alene Norge, er det kun nordiske ansøgninger i de pågældende lande, der vedrører Norge, som skal tages i betragtning.

Prøvelsen af en nordisk patentansøgning påhviler alene primærlandets patentmyndighed. Der vil dog være mulighed for under fremlæggelsen at foretage visse supplerende nyhedsundersøgelser hos sekundærlandenes patentmyndigheder.

Det er fundet mest hensigtsmæssigt at overlade til de nordiske patentmyndigheder at fastsætte, i hvilket omfang og med hvilken fremgangsmåde sådanne undersøgelser kan finde sted. Findes der på grundlag af de indvundne erfaringer behov for ændringer heri, vil disse med denne ordning lettere kunne gennemføres. Det bør dog tilstræbes, at nyhedsundersøgelser i sekundærlandene begrænses mest muligt.

Til §§ 31-33.

Disse bestemmelser svarer til § 31 i komiteernes udkast.

Under de nordiske departementsforhandlinger var der enighed om, at bestemmelserne bør begrænses til alene at angå de ekspeditioner, som skal foretages i det land, hvor loven gælder, og således for Danmarks vedkommende ikke udtale sig om ansøgningens behandling i andre lande. Ekspeditioner i forbindelse med nordiske patentansøgninger i disse lande bør alene reguleres i det pågældende lands lov. For sammenhængens skyld har det dog været nødvendigt på nogle punkter tillige at nævne, hvad der i andre lande skal foretages under behandlingen af en nordisk patentansøgning her i landet.

De danske Patentagenters Forening har fremsat ønske om, at reglen i § 31 måtte udgå, idet kravet om, at en nordisk ansøgning ikke må fremlægges, før der foreligger en finsk tekst, synes at være en urimelig byrde for ikke-finske ansøgere. Af praktiske grunde er det ikke muligt at imødekomme dette ønske.

Samme forening har foreslået, at de i § 32 omhandlede trykte skrifter skal angive, i hvilket land ansøgningen behandles. En udtrykkelig bestemmelse herom er imidlertid ikke påkrævet, idet det altid vil fremgå af skriftet, hvilken patentmyndighed der har udfærdiget det.